

[Ragnhild Andersen.]

værste zoneforskel ved en gradvis ophævelse af den store forskel mellem pensionen i købstæderne og landkommunerne.

Engangsydelsen til dækning af pensionisternes og de kronisk syges tab er også foreslået givet til enkerne og de enlige mødre, ligesom det er foreslået at give pensionister på alderdomshjem 20 kr. til ægtepar og 10 kr. til enlige. Det er klart, at den kommunistiske gruppe er ganske indforstået med, at også disse grupper, enker, enlige mødre, kronisk syge og pensionisterne på alderdomshjem, bør have del i engangsydelsen.

Lad mig sige om den foreslåede ydelse, at den sandelig falder på et tørt sted, efter at man først pr. 1. oktober har nedskåret pensionerne med ca. 8 kr. til ægtepar og 5 kr. til enlige i grundbeløbene, hvortil kommer nedskæringen i de forskellige tillæg.

Da det blev klart, at pensionisterne i kraft af det nye pristal stod over for at skulle berøves en del af deres pension, henvendte den kommunistiske gruppe sig til ministeren og spurgte, hvad han agtede at foretage sig for at hindre, at dette skete, og for i øvrigt at forbedre deres forhold. Det var sådan i sommer, at næsten alle kredse i vort land fandt det urimeligt, at netop vore gamle som den eneste gruppe skulle undgælde for det lille fald i pristallet. Ministeren svarede, at spørgsmålet var til overvejelse i regeringen; og alle pensionister havde vel håbet, at det skulle føre til, at nedskæringen ikks trådte i kraft. Det lykkedes desværre ikke at forhindre det, skønt megen administration kunne være sparet, hvis man havde undladt at gennemføre nedskæringen. Derudover kunne man meget vel have givet vore pensionister et engangstillæg netop i kraft af deres små indtægter og i kraft af, at man taler så meget om, at de bør have del i velstandsstigningen.

Nu kan vel alle forstå, at regeringen i sine overvejelser har skelet til det forestående valg og skønnet, at der var mere valgpropaganda i først at tage dyrtidstillægsportionen fra dem og bagefter komme med de 100 kr. til ægtepar og 75 kr. til enlige, som jo er lidt mere end selve tabet, vore pensionister har lidt. I gamle dage ville man have kaldt det valgfæsk; men når

beløbet nu endelig skulle gives på den måde, det her er foreslået, finder vi i min gruppe, at man burde have været mere rundhåndet, end tilfældet er, og med det samme have givet pensionisterne en større ydelse, ikke mindst når man taler om, at de skal have del i velstandsstigningen. Der er jo i højeste grad i disse hjem, hos pensionisterne, de kronisk syge, enkerne og de enlige mødre, trang til disse penge, og vort parti, som i årevis har sat ind for at sikre dem en større pension, vil naturligvis med glæde stemme for denne ydelse, som vi meget gerne så højere, end man her har foreslået.

Vi ønsker samtidig at opfordre tinget til at samle interessen om den varige forbedring om folke- og invalidepensionisternes forhold, som har været drøftet meget her i tinget, i folkeforsikringskommissionen og udenfor, og jeg skal derfor gå over til at redegøre for min gruppes opfattelse af denne side af lovforslaget.

For det første er jeg noget forbavset over, at man ikke i dag har fundet anledning til at sætte det kommunistiske forslag til lov om ændring af folkeforsikringsloven til behandling samtidig med ministerens forslag. Kommunisternes forslag blev fremsat den dag, folketinget åbnedes, den 4. oktober, og det havde været rimeligt, om det også var sat til behandling i dag. Når vi har fremsat det som et selvstændigt forslag og ikke har ventet med at tage det frem her i debatten om ministerens forslag, er det jo, fordi vi finder, at der bør gennemføres visse principielle forbedringer for pensionisterne, ligesom vi finder, at man bør indfri nogle af de løfter, man har givet dem, men endnu ikke indfriet. Vi mener absolut, at ikke alene må der ske en forbedring med hensyn til zonegrænserne, men også pensionisterne her i hovedstaden må have en ganske anden forbedring end den, der er indeholdt i forslaget. De 96 kr., der bliver pensionisterne til del her i hovedstaden, kan ikke bevirke, at de får del i velstandsstigningen. Der skal et godt bryst til at udtale, at de 96 kr. mere fra 1. april, som knap dækker den nye husleje-forhøjelse, de kan regne med, skulle give pensionisterne del i velstandsstigningen. Vi mener, at såvel zonegrænsernes ophævelse som grundpensionernes forhøjelse og aldersgrænsernes nedsættelse bør gennemføres, og at det bør